

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Sessio Septima, Celebrata Die III. Mensis Martii, M. D. XLVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

SESSIO SEPTIMA,
CELEBRATA DIE III. MENSIS
MARTII, M. D. XLVII.

Decretum de Sacramentis.

PROOEMIUM.

AD consummationem salutaris de iustificatione doctrinae, quae in praecedenti proxima Sessione vno omnium Patrum consensu promulgata fuit; consentaneum visum est de sanctissimis Ecclesiae Sacramentis agere, per quae omnis vera iustitia vel incipit, vel cepta augetur, vel amissa reparatur: propterea sacrosancta oecumenica, & generalis Tridentina Synodus, in spiritu sancto legitime congregata, praesidentibus in ea eisdem Apostolicae Sedis Legatis, ad errores eliminandos, & extirpandas haereses, quae circa sanctissima ipsa Sacramenta hac nostra tempestate, tum de damnatis olim a Patribus nostris haeresibus suscitatae, tum etiam de nouo adiuventae sunt, quae Catholicae Ecclesiae puritati, & animarum saluti magnopere officunt, sanctarum Scripturarum doctrinae, Apostolicis traditionibus, atque aliorum Conciliorum, & Patrum consensui inhaerendo, hos praesentes canones statuendos, & decernendos censuit; reliquos, qui supersunt ad cepti operis perfectionem, deinceps, diuino Spiritu adiuuante, editura.

DE SACRAMENTIS IN
GENERE.
CANON I.

Si quis dixerit, a Sacramenta nouae legis non fuisse omnia a Iesu Christo, Domino nostro instituta; aut esse
E 5
plura,

a Concil. Flaren. in decreto in Eugenii ad Arme nos.

*h. c. ad abolendam do-
hæres.*

plura, vel pauciora, quàm septem, videlicet, Baptismum, Confirmationem, & Eucharistiam. Pœnitentiam, extremam Vnctionem, Ordinem, & Matrimonium; aut etiam aliquod horum septem, non esse verè, & propriè Sacramentum; anathema sit.

CANON γ II.

Si quis dixerit, ea ipsa nouæ Legis Sacramenta à Sacramentis antiquæ legis non differre, nisi quia carimoniam sunt aliæ, & alij ritus externi; anathema sit.

CANON δ III.*h. c. nihil, de
confr. dist. 2.
omn. sim.*

Si quis dixerit, hæc septem Sacramenta ita esse inter se paria, vt nulla ratione aliud sit alio dignius; anathema sit.

CANON ϵ IV.*e. supra Sess.
2. de iustif. c.
7. & Can. 5.*

Si quis dixerit, Sacramenta nouæ Legis non esse ad salutem necessaria, sed superflua; & sine eis, aut eorum voto per solam fidem homines à Deo gratiam & iustificationis adipisci; licet omnia singulis necessaria non sint; anathema sit.

CANON ζ V.

Si quis dixerit, hæc Sacramenta propter solam fidem nutriendam instituta fuisse; anathema sit.

CANON η VI.*d. Conc. Flor.
sub Eug. 4.
verf. hoc do-
cet Eccles.*

Si quis dixerit, d Sacramenta nouæ Legis non cōtinere gratiam quam significant, aut gratiam ipsam non ponentibus obicem non conferre, quasi signa tantum externa sint acceptæ per fidem gratiæ vel iustitiæ, & notæ quædam Christianæ professionis, quibus apud homines discernuntur fideles ab infidelibus; anathema sit.

CANON θ VII.

Si quis dixerit, non dari gratiam per huiusmodi Sacramenta semper, & omnibus, quantum est ex parte Dei, etiam si ritè ea suscipiant, sed aliquando, & aliquibus; anathema sit.

CANON ι VIII.

Si quis dixerit, per ipsa nouæ Legis Sacramenta ex opere operato non conferri gratiam, sed solam fidem diuinæ

uinae promissionis ad gratiam consequendam sufficere; anathema sit.

CANON IX.

Si quis dixerit, a in tribus Sacramentis, Baptismo scilicet, Confirmatione, & Ordine, non imprimi characterem in anima, hoc est, signum quoddam spirituale & indelebile, ynde ea iterari non possunt; anathema sit.

a Sess. 23. Can. 4. ex decreto Eugenij in Conc. Flor.

CANON X.

Si quis dixerit, b Christianos omnes in verbo, & omnibus Sacramentis administrandis habere potestatem; anathema sit.

b Vide Conc. Carth. 4. c. 98. & in Conc. Constant. art. 13. Ioan. V. Vicles.

CANON XI.

Si quis dixerit, c in ministris, dum Sacramenta conficiunt & conferunt, non requiri intentionem saltem faciendi, quod facit Ecclesia; anathema sit.

infra Sess. 14. de pen. c. 6. c. Concil. Florent. in decreto Eugenijs.

CANON XII.

Si quis dixerit, d ministrum, in peccato mortali existentem, modò omnia essentialia, quæ ad Sacramentum conficiendum aut conferendum pertinent, seruauerit, non conficere aut conferre Sacramentum; anathema sit.

d Idem error damnatur in V. Vicles a Concil. Hispan. Sess. 8. c. multa c. remissionem c. Christum, c. plur. seq. 1. q. 1. c. ult. 15. q. ult.

CANON XIII.

Si quis dixerit, receptos & approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus, in solemnibus Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato à ministris pro libito omitti, aut in nouos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse; anathema sit.

REMISSIONES.

Vide Hugolin. de Sacramētis in genere, Sayr. in speciali. tract. de Sacram. in communi, Vival. in Candelabro aureo in principio de Sacramētis in genere, P. Henriq. in sum. p. 1. lib. 1. de sanctissimis Ecclesiæ Sacramētis in genere, Card. Bell. to. 2. in lib. de Sacr. P. Soar. to. 3. de Sacr. Gabr. Vasquez in 3. p. D. Thomæ, to. 2. disp. 60. Bald. Iunium super opera cōtrou. Bellar. p. 2. lib. 1. de Sacram. in genere, Petr. Ledel. in sum. p. 1. de Sacram. nouissimè P. Ægi. de Coniok. de Sacr.

β CANON I. Vide Perez l. 1. tit. 1. lib. 1. ordin. Nau. in man. cap. 22. nu. 2. & 5. & in cap. nouit. de iudic. notab. 3. num. 92. P. Henriq. in sum. lib. 1. cap. 3. §. 1. Sayr. de Sacram. in genere lib. 2. cap. 1. q. 7.

q. vnic. & latius cap. 2. art. 1. & art. 2. respondet ad argumenta contra-
ria. P. Soar. tom. 3. de Sacram. disp. 12. sect. 1. P. Vasquez in 3. p. D. Thom.
m. 2. tom. 2. disp. 135. num. 1. cum seqq. & disp. 139. num. 1. Balduin. Iu-
nium super opera controuers. Bellar. p. 2. lib. 1. cap. 5. vers. Prima ergo
quaestio. P. Valeri. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 18. nu. 4. P. Ægid.
di. de Sacramen. tom. 1. quaest. 64. art. 1. dub. 1. & q. 65. art. 1. num. 4.
Petr. Ledesm. in sum. p. 1. tract. de Sacramentos en comun. cap. 6.
concl. 4.

7 CANON II. Vide Sayr. de Sacram. in genere lib. 5. cap. 7. art. 5.
P. Henriq. in sum. lib. 1. cap. 7. P. Valeri. Reginald. in praxi fori pœnit.
lib. 31. num. 7.

8 CANON III. Vide Cardin. Bellarm. lib. 2. de Sacram. cap. 18.
latè Sayr. de Sacram. in genere lib. 6. cap. 3. q. vnic. Balduin. Iunium d.
lib. 1. cap. 8. prope finem. P. Vasquez in 3. p. D. Thom. tom. 3. q. 74.
disp. 177. num. 6. Petr. Ledes. in sum. p. 1. tract. de Sacram. in comun.
cap. 7. concl. 3.

9 CANON IV. Vide Magist. in 4. dist. 1. D. Thom. in 4. dist. 1. q. 1.
art. 2. & part. 3. q. 61. art. 1. D. Antonin. p. 3. tit. 14. cap. 11. §. 4. Can. in re-
lect. de Sacram. in genere cap. 24. Hug. Victor. lib. 1. de Sacramen. p.
9. cap. 3. Cardin. Bellarm. lib. 2. de Sacram. in genere cap. 22. Gregor.
de Valen. tom. 4. disp. 3. quaest. 2. puncto 1. P. Soar. tom. 3. de Sacram. disp.
3. Sayr. de Sacram. in genere, lib. 3. c. 1. q. vnic.

10 CANON V. Vide Sayr. de Sacram. in genere lib. 5. cap. 1. q. v-
nic. art. 2. & 3. P. Vasquez in 3. p. D. Thom. tom. 2. disp. 131. num. 34. &
disp. 149. num. 5.

11 CANON VI. Vide P. Henriq. in sum. p. 1. lib. 1. cap. 17. Sayr. de
Sacram. in genere lib. 5. cap. 5. quaest. vnic. P. Valeri. Reginald. in praxi fori
pœnit. lib. 2. 6. a. num. 43. Petr. Ledes. in sum. p. 1. tract. de Eucharist. c. 10.
concl. 1.

12 CANON VII. Vide Cardin. Bellarm. lib. 1. de Sacram. c. 26. P. Æ-
gid. de Sacram. q. 64. art. 9. a. n. 108. P. Valeri. Reginald. d. lib. 2. 6. a. num.
43. Petr. Ledes. in sum. part. 1. tract. de Sacramentos en comun. cap. 7.
concl. 1.

13 CANON VIII. Vide Sayr. de Sacram. in genere, lib. 5. cap. 2. in
princip. P. Ægid. de Sacram. quaest. 62. art. 1. dub. 1.

14 CANON IX. Vide P. Henriq. in sum. lib. 1. cap. 13. Sayr. de Sacram.
in genere lib. 4. ca. 1. cum seqq. P. Ægid. de Sacram. q. 63. art. 1. a. princ.
P. Vasquez in 3. p. D. Thom. tom. 2. disp. 46. nu. 5. P. Valeri. Reginald. in
praxi fori pœnit. lib. 2. 6. a. n. 48. Petr. Ledes. in sum. p. 1. tract. de Sacram.
Confirm. cap. 4. concl. 2.

15 CANON X. Vide P. Paul. Comit. resp. moral. lib. 1. quaest.
46. num. 1. P. Vasquez in 3. p. D. Thom. tom. 2. quaest. 138. nu-
mer. 9.

16 CANON XI. Vide Sayr. de Sacram. in genere lib. 2. cap. 3.
quaest. vnic. art. 3. post princ. Petr. Ledes. in sum. p. 1. tract. de Sacra-
mentos

mentos eñ comun. cap. 6. concl. 13. P. Ægid. de Sacram. quæst. 64. art. 8. dub. 1. num. 62. P. Valeri. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 26. à num. 36.

¶ CANON XII. Vide cap. Multi, cap. Significati, cap. Dominus, cap. Christus, 1. quæst. 1. P. Henriq. in sum. lib. 1. cap. 29. Petr. Ledef. in sum. p. 1. tract. de Eucharist. cap. 9. concl. 8. Cened. ad Decretum collect. 39. nu. 3. Sayr. de Sacram. in genere lib. 5. cap. 4. pag. 491. P. Vasquez in 3. p. D. Thomæ, tom. 2. disput. 137. nu. 18. P. Ægidi. de Sacram. quæst. 64. art. 5. & q. 82. num. 34. Valeri. Regin. in praxi fori pœn. lib. 26. num. 34.

§ CANON XIII. Vide P. Ægid. de Sacram. quæst. 66. num. 99. & q. 71. num. 3. P. Valer. Regin. in praxi fori pœn. lib. 26. num. 10. & num. 28. cum seq. Petr. Ledef. in sum. p. 1. tract. de Baptismo, c. 12. concl. vlt. in fine.

DE α BAPTISMO.

CANON β I.

Si quis dixerit, a Baptismum Ioannis habuisse eandem vim cum Baptismo Christi; anathema sit.

a Aug. Enchiridij, c. 49. aliud, & c. non regenerabantur. de conf. dist. 4. b c. pan. de Bapt. Iean. 8. c. filius. & c. non dubito de conf. dist. 4.

CANON γ II.

Si quis dixerit, b aquam veram & naturalem non esse de necessitate Baptismi, atque ideò verba illa Domini nostri Iesu Christi, Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, ad metaphoram aliquam detorsit; anathema sit.

CANON δ III.

Si quis dixerit, c in Ecclesia Romana, quæ omnium Ecclesiarum mater est & magistra, non esse veram de Baptismi Sacramento doctrinam; anathema sit.

c c. non decet. 12. dist. c. nã abolendam. de heret.

CANON ε IV.

Si quis dixerit, d Baptismum, qui etiam datur ab hæreticis in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, cum intentione faciendi quod facit Ecclesia, non esse verum Baptismum; anathema sit.

d Conc. Flor. in decretis Eugenij, c. dist. 8. §. quod verò, cum 2. cap. seq. 1. q. 1

CANON ζ V.

Si quis dixerit, e Baptismum liberum esse, hoc est, non necessarium ad salutem; anathema sit.

e Ioan. 3. c. nulla praxier. de cõf. dist. 4.

CANON

C A N O N ¶ VI.

Si quis dixerit, baptizatum non posse, etiam si velit, gratiam amittere, quantumcunque peccet, nisi nolit credere; anathema sit.

C A N O N ¶ VII.

*a Sic. ad Gal.
lar. 5. dicit
Paulus, Te-
ficor omni
homini, &c.]*

Si quis dixerit, a baptizatos per Baptismum ipsum solius tantum fidei debitores fieri, non autem vniuersæ legis Christi seruandæ anathema sit.

C A N O N ¶ VIII.

Si quis dixerit, baptizatos liberos esse ab omnibus sanctæ Ecclesiæ præceptis, quæ vel scripta vel tradita sunt, ita ut ea obseruare non teneantur, nisi se sua sponte illis submittere voluerint; anathema sit.

C A N O N ¶ IX.

Si quis dixerit, ita reuocandos esse homines ad Baptismi suscepti memoriam, ut vota omnia, quæ post Baptismum fiunt, vi promissionis in Baptismo ipso iam factæ, irrita esse intelligant, quasi per ea & fidei, quæ professi sunt, detrahatur, & ipsi Baptismo; anathema sit.

C A N O N ¶ X.

Si quis dixerit, peccata omnia, quæ post Baptismum fiunt, sola recordatione & fidei suscepti Baptismi vel dimitti, vel venialia fieri; anathema sit.

C A N O N ¶ XI.

Si quis dixerit, verum & ritè collatum Baptismum iterandum esse illi, qui apud infideles fidem Christi negauerit, cum ad penitentiam conuertitur; anathema sit.

C A N O N ¶ XII.

Si quis dixerit, neminem esse baptizandum, nisi ea ætate, qua Christus baptizatus est, vel in ipso mortis articulo; anathema sit.

C A N O N ¶ XIII.

*b Aug. lib. 1.
de pec. met.
& rem. c. 9.
& lib. 3. c. 2.*

Si quis dixerit, paruulos, eò quòd actum credendi non habent, suscepto Baptismo *b* inter fideles computandos non esse; ac propterea, cum ad annos discretionis peruenierint, esse rebaptizandos; aut præstare omitti eorum Baptis-

Baptisma, quam eos non actu proprio credentes baptizati in sola fide Ecclesiæ; anathema sit.

CANON O XIV.

Si quis dixerit, huiusmodi paruulos baptizatos, cum adoleuerint, interrogandos esse, an ratum habere velint, quod patini eorum nomine, dum baptizarentur, polliciti sunt: & vbi te nolle responderint, tuo esse arbitrio relinquendos; nec alia interim pena ad Christianam vitam cogendos, nisi vt ab Eucharistiæ aliorumq; Sacramentorum perceptione arceantur, donec resipiscant; anathema sit.

DECLARATIONES.

Can. 3. ibi *Veram de Baptismi*. Ceremonie suppleadæ sunt in baptizatis à Calvinistis, etiam in adultis, præuia abiteratione hæresis & reconciliatione.

Can. 4. ibi, *Ab hæretica*. JS. D. N. Plus V. probauit sententiam Congregationis Concilij dicentis Calvinistarum Baptismum, verum esse, & ideo baptizati ab eis, non sunt iterum baptizandi: nõ enim Calvinistæ discesserunt ab Ecclesia circa baptismum, proinde adhuc feruant formam Ecclesiæ, sed non reliqua solemnia.

REMISSIONES.

Vide Magist. & Theol. in 4. dist. 3. Per. Sor. de instir. Sacerd. lect. 1. de Baptismo, Ledef. 1. 4. p. 7. Toled. de instr. Sacerd. lib. 2. cap. 18. Card. Bellarm. tom. 2. lib. vnic. de Bap. P. Henriq. in sum. p. 1. lib. 2. P. Soar. tom. 3. de Sacram. à q. 66. P. Vasquez in 3. p. D. Thom. tom. 2. disput. 140. cum seqq. Bald. Iun. super opera controuer. Bellar. p. 2. lib. 2. cap. 1. Petr. Ledef. in sum. p. 1. tract. de Baptismo, Vival. in Candelabro Aureo de Sacram. tit. de Baptismo. P. Valer. Reginald. in praxi fori. pen. lib. 27. princ. P. Ægid. de Sacram. & censur. q. 66. plures Doctores referunt Carilh. in tabulis tit. de Sacram. Baptif.

¶ CANON I. Concordat D. August. in Enchirid. c. 49. cap. aliud, c. non regenerabantur, de consecrat. dist. 4. v. Bald. Iunium super opera controuerf. Bellarm. p. 2. lib. 2. cap. 3. prope finem.

¶ CANON II. Vide c. pen. de Baptismo, c. filius, & cap. non dubit. de consecr. dist. 4. Nau. in man. c. 22. nu. 5. & 6. Bellar. lib. vnic. de Baptismo c. 4. Henri. in sum. lib. 2. c. 6. P. Soar. tom. 3. q. 66. art. 4. disp. 20. lect. 1. Bald. Iunium super opera controuerf. Bellar. lib. 2. c. 1. vers. De materia Baptismi p. 2. P. Valer. Reginald. in praxi fori pen. lib. 27. num. 10. P. Ægid. de Sacram. q. 66. num. 20.

¶ CANON

§ CANON III. Ibi (*quæ omnium Ecclesiarum mater est.*) Concordat text. in cap. 1. dist. 12. cap. Rogamus 24. quæst. 1. cap. fin. de Extrema vñct. & inter alias primatum obtinet, cap. quatuordecim 21. dist. cap. omnes, cap. Sacrosancta 22. dist. Cou. lib. 4. Vari. cap. 14. num. 11. Bannes in 2. 1. D. Thomæ quæst. 1. art. 10. concl. 5. D. Mart. de Iurisd. p. 1. cap. 13. à num. 19. Cardin. Thuf. tom. 7. lit. R. concl. 363. Cardin. Mant. de coniectur. vltim. volunt. lib. 8. tit. 6. num. 4. in princip. Jacob. de Grassis tom. 2. consil. lib. 3. tit. de clericis non resid. consil. 1. numer. 4. Pat. Valeri. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 1. num. 22. Et Paulin. Berri Lucens. in praxi criminali Regular. tit. 2. cap. 14. numeri 4.

§ CANON IV. Vide P. Henriq. in sum. lib. c. 28. à princip. & lib. 2. cap. 28. §. 2.

§ CANON V. Vide Sayr. de Sacram. in genere lib. 6. c. 4. q. 1. vers. Est quidem Baptismus. P. Ægid. de Sacram. tom. 1. q. 68. num. 6. P. Valeri. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 27. num. 7.

§ CANON VI. Vide P. Henriq. in sum. lib. 1. cap. 12. §. 6. pag. mihi 44. P. Vasquez in 3. p. D. Thomæ, tom. 2. disput. 156. num. 63. in fine Petr. Ledesin. 1. p. de Baptismo cap. 8. concl. 1.

§ CANON VII. Vide Pet. Henriq. d. §. 6. lit. T. Cardin. Bellarm. lib. vñc. de Baptismo, cap. 15. P. Vasquez. d. disput. 156. num. 68.

§ CANON VIII. Vide Bellarm. lib. vñc. de Baptismo, cap. 16. lib. 2. de Sacram. cap. 29. P. Henr. d. §. 6. lit. V. P. Vasquez d. disput. 156. num. 69.

§ CANON IX. Vide P. Vasquez d. disput. 156. num. 70.

§ CANON X. Vide Bellarm. lib. vñc. de Baptismo, cap. 18. & lib. 1. de pœn. cap. 11. col. antepen. & cap. 12. cum duobus seqq. P. Henriq. in sum. lib. 4. cap. 1. in proœm. §. 4. lit. B. P. Vasquez d. disput. 156. numer. 75.

§ CANON XI. Vide Sebast. Medices in summa omnium hæresum, in sexta hæresi pag. 69. Repertor. Inquisit. verbo Baptismus vers. Sed iteratio, P. Vasquez in 3. p. D. Thomæ, tom. 2. disput. 146. num. 6. plures refert Cened. ad Decretum, collect. 63.

§ CANON XII. Vide P. Vasquez in 3. p. D. Thomæ, tom. 2. disput. 154. num. 3.

§ CANON XIII. Vide P. Henriq. in sum. lib. 1. cap. 17. §. 5. lit. H, & I, & lib. 2. cap. 15. §. 2. lit. D. Balduin. Iunium super opera controuers. Bellarm. p. 2. lib. 2. cap. 2. vers. De prima quæst. P. Ægidi. de Sacramento. 1. quæst. 68. art. 9. num. 58. P. Valeri. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 27. num. 34.

§ CANON XIV. Vide P. Henriq. in sum. lib. 2. cap. 15. §. 2. lit. E, & c. 24. §. 1. lit. B. P. Vasquez in 3. p. D. Thomæ, tom. 2. q. 68. disput. 154. num. 3. Petr. Ledesin. p. 1. de Baptif. c. 8. concl. 9.

DE a CONFIRMATIONE.

CANON I.

β Si quis dixerit, a Confirmationem baptizatorum o- a c. nullus
tiosam ceremoniam esse, & nō potius verum & proprium ministrorum
Sacramentum; aut olim nihil aliud fuisse, quā cateche- de. c. s. dist. 4.

CANON II.

γ Si quis dixerit, b iniurios esse Spiritui sancto eos, qui b Vide finem
sacro Confirmationis chrismati virtutem aliquam tribu- Epist. Urbani
unt; anathema sit. l. ad omnes,
c. c. i. cum
seq. de conf.
dist. 5.

CANON III.

δ Si quis dixerit, c sanctæ Confirmationis ordinarium c. c. manus,
ministrum i non esse solum Episcopum, sed quemuis simpli- de conf. dist. 5.
cem sacerdotem; anathema sit. Conc. Flor.
loco citato.
Vide Euseb.
Pap. i. Epist.
ad Episc.
Tuscia. Mel-
chia. de Hiss.
Innocent. i.
Epist. i. c. 2.
c. c. Sessio 6.
c. 4.

DECLARATIONES.

Episcopo chrismatis tantum conferendi causā ad loca sue diæce-
sis accedente, Laici vel Ecclesiarum Rectores ad illius impensas non
tenentur.

i Non esse solum Episcopum. Etiam Abbates ex privilegio Sedis A-
postolicæ, de consensu tamen Ordinariorum, hoc Sacramentum
confirmationis conferre possunt.

Omnes Prælati inferiores exempti habentes Iurisdictionem Epi-
scopalem, si intra fines alicuius Diæcesis suar, tenentur accedere ad
Episcopum intra cuius limites existunt, pro sanctis oleis.

S. D. N. consultò respondit non posse Abbates vii facultate con-
ferendi Sacrosanctum Confirmationis chrisma, nisi Ordinarius loci
conferat, & quemadmodum, & quamdiu placuerit ei. Qui verò
est nullius Diæcesis, habetq; Iurisdictionem vs supra, potest acce-
dere quem maluerit Catholicum Episcopum pro ministrando chris-
matis Sacramento, non obstante capitulo quinto reformationis ses-
sionis sextæ.

REMISSIONES.

Vide Summistas verbo Cōfirmatio, Castr. li. 4. adversus hæreses,
verbo Cōfirmatio, Petr. Sor. de inst. Sacerd. tit. de Cōfirm in du-
plici

plici lectione, Couar. lib. 1. Vari. c. 10. Nau. in Man. cap. 22. n. 8. Angles in floribus Theologicis part. 1. de Confirm. Marc. Ant. lib. 9. inst. maiorum tit. 7. de Sac. Cōfirm. Pet. Gregor. Syntagm. lib. 2. cap. 15. Card. Bellarm. lib. vnic. de Sac. Confirm. P. Henriq. in sum. lib. 3. Vival. in Candelabro aureo de Sacram. tit. de Confirm. Petr. Ledef. in sum. p. 1. tract. de Sacram. Confirm. P. Egidi. de Conink. de Sacram. & ceatur.

supra Sess. 6.

c. 2. & infra

Sess. 12. cap. 1.

infra Sess.

21. de refer.

c. 21.

Sess. 22. c. 2.

plm exigitur

d. pars 1. c. 3.

constit. eius.

sed lib. 1. De-

cretali. in 6.

c. 7. c. cum in

c. 11. de k-

teb.

Vide post

finem hu-

ius libri.

c. c. cum in

sanctis. §. cū

vero, c. sicut.

de excess.

pralat.

Conc. Chal.

ensis. cap. 10.

c. 1. & 2. 21.

q. 1. c. sancto-

rums 70. dist.

c. vno. 10. q.

2. c. quis in

sanctum c.

ad hoc & c.

de multis. de

prab. c. quia

nonnulli. de

mag. c. cum

singula. de

prab. in 6.

clom. gratia.

de refer. c.

exceab. §.

qui verò in

extrinsec.

com. de prab.

de infra Sess.

24. c. 17. de

refer.

q. 72. P. Valeri. Regim. in praxi fori pœn. lib. 28.

β CANON I. Vide P. Henriq. in sum. lib. 1. c. 3. §. 2. & lib. 3. c. 1.

§. 2. Sayr. de Sacram. in genere lib. 2. c. 2. q. 3. art. 2. verf. Verior itaq; o-

pinio, P. Valer. Reginald. d. lib. 28. n. 28. Petr. Ledef. in sum. p. 1. tract. de

Sacram. Confirm. cap. 1. concl. 2.

γ CANON II. Vide Sayr. de Sacram. in genere lib. 2. c. 2. q. 3.

art. 2. verf. Verior itaq; opinio, & lib. 3. c. 1. q. vnic. art. 2. verf. De Con-

firm. Pet. Ledef. in sum. p. 1. tract. de Sacram. Confir. c. 5. concl. 2.

δ CANON III. Concordat text. in cap. Manus, de con. dist. 5.

Vide Cou. lib. 1. Vari. c. 10. n. 6. & 14. P. Henriq. in sum. lib. 3. c. 6. Card.

Bellarm. de Confirm. cap. 12. Bald. Iunium super opera controverf.

Bellarm. p. 2. lib. 2. cap. 6. prope finem, verf. Catholici omnes, P. Egidi.

de Sacram. q. 72. num. 97. & num. 105. Petr. Ledef. in sum. p. 1. tract. de

Sacram. Conf. c. 9.

DECRETVM DE REFOR- MATIONE.

E Adem sacrosancta Synodus, a eisdem Præsidentibus & Legatis, inceptum residentie & reformationis negotium ad Dei laudem, & Christianæ religionis incrementum prosequi intendens, vt sequitur statuendum censuit, *b* salua semper in omnibus Sedis Apostolicæ auctoritate.

CAPVT I.

Quis capax regiminis Ecclesiarum Cathedralium.

AD Cathedralium & Ecclesiarum regimen nullus, nisi ex legitimo matrimonio natus, & ætate maturæ grauitate morum, & litterarumq; scientia, iuxta constitutionem Alexandri Tertij, quæ incipit, *d* Cùm in sanctis, Concilio Lateranensi promulgatam, præditus as-

sumatur.

REMIS-

REMISSIONES.

Vide Pet. Lec. in sum. 2. p. tract. 32. cap. 3. *del estado de los Obispos,*
concl. 10.

β *Nisi ex legitimo matrimonio natus*] An procedat in legitimitate per
subsequens matrimonium? Affirmat Pereg de fideicom. art. 24. n. 12.
P. Soar. tom. 5. de censur. disp. 50. sect. 5. n. 10. P. Azor. inst. Moral. p. 2.
li. 2. c. 14. q. 14. & hanc partem sequutus est doctissimus, & omni xuo
memorandus præceptor meus D. Anton. Homen. in Comitibricensi
Academia Iuris Pontificij primarius, & in Cathedrali Ecclesia Co-
nimbr. Doctoralis Canonicus, in eleganti & nunquam satis laudato
commentario ad tit. Qui filij sint legitimi, in Decret. super c. 1. verbo
ante desponsationem, n. 9. vers. Tertio ex dictis constat.

γ *Et aetate matura*] Vide P. Henric. in sum. p. 2. lib. 4. c. 9. in princ.
vers. Ad Episcopatum iure requiritur ætas quadraginta annorum;
P. Azor. inst. Moral. p. 2. lib. 6. c. 5. in princip. Fr. Ludou. Miranda de
ordine iudic. q. 4. art. 2. concl. 3. P. Less. de iustit. lib. 2. c. 34. num. 107.
P. Valer. Regin. in praxi fori pœnitent. lib. 30. tract. 3. num. 163. vers.
Primo.

δ *Literarumq; scientia.*] Vide P. Henric. in sum. p. 2. lib. 14. c. 8. §. 1.
vers. Gradus, P. Azor. inst. Moral. p. 2. lib. 3. c. 28. q. 9. Pet. Alphons. de
Vasconcellos in harm. Rubricarum in Rub. de ætate, & qualitat. tit. 4.
P. Valer. Regin. d. li. 30. tract. 3. n. 171. vers. Occurrit.

CAPVT II.

*Tenentes plures Cathedrales Ecclesias iubentur omnes ex-
cepta vna dimittere, certo modo &
tempore.*

Nemo, quacumq; etiam dignitate, gradu, aut præ-
minencia præfulgens, plures Metropolitanas seu
Cathedrales Ecclesias in titulum, seu commendam, aut
alio quouis nomine, *β* contra a sacrorum Canonum institu-
ta, recipere & simul retinere præsumat: cum valde felix
ille censendus, cui *γ* vnam Ecclesiam bene ac fructuosè; &
cum animarum sibi commissarum salute regere contige-
rit. Quiautem plures Ecclesias contra præsentis decre-
ti tenorem nunc derinent, vna, quam maluerint, re-
tenta, reliquas infra sex menses, si ad liberam Sedis

*a Sub Innoc
III. 2. Luce-
ran. c. 29. ubi
quorundam
dispensatio
est.*

34 *Concil. Triad. cum Declarat. & Remiss.*
Apostolicæ dispositionem pertineant, alias infra annum
dimittere teneantur: alioquin Ecclesiæ ipsæ, vltimò ob-
tenta dumtaxat excepta, eo ipso vacare censeantur.

REMISSIONES.

¶ **V**ide latè, & eleganter P. Azor. inst. Mor. p. 2. lib. 6. c. 13. à princ.
P. Lessi. de Iustit. lib. 2. c. 34. n. 138.
¶ *Contra sacrorum Canonum.*] Concordat text. in c. Sancto-
rum 70. dist.
¶ *Cui unam Ecclesiam bene, &c.*] Vide Nau. de Orat. c. 22. nu. 22.

CAPVT III.

Habilibus tantum personis conferantur beneficia.

¶ **I**nferiora beneficia Ecclesiastica, præsertim curam ani-
marum habentia, i *Personis dignis & habilibus*, & quæ
in loco residere, ac 2 *per se ipsos* curam ipsam exercere vale-
ant, y *iuxta constitutionem Alexandri III.* in Lateranensi, qua
incipit, a *Quia nonnulli*, & aliam Gregor. X. in generali
Lugdunensi Concilio, quæ incipit, b *Licet Canon*, editam
conferantur. d *aliter autem facta collatio siue prouisio omnino ir-
ritetur*: & Ordinarius collator pœnas constitutionis Con-
cilij generalis, quæ incipit, * *Graue nimis*, se nouerit incur-
surum.

a par. 1. c. 15.
c. quia non-
nulli, de cler.
non resid.
b c. licet Ca-
non, de Elec.
in 6. Decret.
cap. 4. c.
graue nimis
de prob.
* Vide post
eum hu-
ius libri.

DECLARATIONES.

1 *Personis dignis.*] Stante penuria Sacerdotum idoneorum, Episco-
pus prouideat beneficijs ea ratione, qua potest, meliori.
2 *Per se ipsos curam.*] Parochus, si eo morbi genere teneatur, vt ad
functionem sui Sacerdotij, aut ad res diuinas per se obeundas mini-
mè idoneus esse videatur, non tenetur durante illo morbi genere, sa-
cris ordinibus se initiari facere.

REMISSIONES.

¶ **V**ide Nau. ad cap. Si quando, de Rescrip. except. 17. & Miscel.
34. de orat. P. Valer. Regiu. in praxi fori pœnit. lib. 30. tract. 3.
à num. 174.
¶ *Personis dignis, & habilibus.*] In hoc Lusitanæ Regno extant plu-
res Summorum Pontificum constitutiones, quibus statuant, ac de-
cernunt, ne aliqua collatio seu prouisio de beneficijs Ecclesiasticis di-
stinctioni Apost. reseruatis, vel affectis, in hoc Regno vacanteib. præ-
sertim

sertim in Cathedralibus Ecclesijs existentibus personis, ex Hebræorū genere, seu stirpe descendentibus fiat; & prima constitutio data fuit à Pio V. Summo Pontif die 20. Ianuarij, an. 1588. Altera à Clem. VIII. die 18. Octob. anno Domini 1600. vbi ampliavit huiusmodi prohibitionem habere locum in canonicarib. præbendis, ac dignitatib. Cathedralium, & in principalibus dignitatibus Collegiarum Ecclesiarum, in Parochialibus, ac eorum perpetuis, cæterisq; Ecclesiasticis beneficijs curam animarum habentibus. Nouissimè S. D. N. Paulus V. Sum. Pont. die 17. Ianuar. ann. Dom. 1612. per aliam constitutionem supradictas declarauit habere locum tam in secularibus, quam in cuiusvis Ordinis regularibus Ecclesijs, ita vt ex Hebræorum genere, seu stirpe descendentes, sub quouis prætextu curam animarum Vicariæ etiam amouibilis, exercere prohibeantur.

γ Iuxta constitutionem Alexan. III. Hæc constitutio habetur in c. quia nonnulli de Cleri. non resid. Vide P. Val. Regim. in praxi fori pen. lib. 32. tract. 2. n. 62.

δ Aliter autem facta collatio, siue prouisio omninò irritetur. Vide Fr. Emman. qu. Reg. tom. 2. q. 52. art. 5.

CAPVT IV.

Plurium beneficiorum retentor contra Canones, vs caret, nisi &c.

Q Vicumq; de cætero 2. Plura curata, a aut aliàs 3. incompatibilia beneficia Ecclesiastica, 4. γ siue per viam vnionis ad vitam, δ seu commenda perpetua, aut alio quocumq; nomine, & titulo, cōtra formam sacrorum canonum, & præsertim constitutionis Innocent. III. quæ incipit, b De multa, recipere ac simul retinere præsumperit, beneficijs ipsius iuxta ipsius constitutionis dispositionem, n ipso iure, etiam præsentis Canonis vigore, priuatus existat.

a Inf. Sess. 24. de refor. c. 17.

b Supr. c. 2. c. de multa. de præb. aff. c. 29. in Concil. Lat. 2. Vide post finem huius libri.

DECLARATIONES.

1 Quicumque de cætero. Possidentes beneficia circa dispositionem huius c. ex præsumpta dispensatione in qua fundatur Regula de Triennali, se tueri non possunt, quia non habet locum contra hoc Decretum, & Capitulum 17. sess. 24. de Ref. ita vt suam prouisionem tueri valeant.

De Parochialibus Ecclesijs quæ residentiam personalem requirunt, & inter se incompatibiles sunt, vna tantum potest, per hoc Decretum, retineri. Quoad alia verò beneficia residentiam requirētia, non residentes, distributiones eas percipere non debent quæ propter seruitiū

cultus diuini assignata sunt: non tamen procedendum est ad priuationem dictorum beneficiorum, si ea cum legitimis dispensationibus obtinuerint, quia de his in futurum tantum statuit Concilium, dummodo in vno illorum resideat, vbi magis est necessaria residentia.

2 *Plura curata.*] Congregatio censuit posse obtineri dignitatem Parochialem cum mero curato.

3 *Incompatibilia beneficia.*] Parochiales Ecclesie sunt incompatibiles cum beneficijs, in quibus assignata sunt distributiones quotidianae, quas amittere debent ij qui a diuinis sunt absentes. Quod de incompatibilibus beneficijs dicitur, idem intelligendum est de omnibus beneficijs residentiam requirentibus, quae aliquis post publicationem Concilij receperit, veluti, duos Canonicatus, vel Canonicatum cum parochiali.

An qui obtinent Dignitates in Cathedrali Ecclesia quarum praebendae sunt admodum tenues, nec ad quotidianas distributiones, personaliter diuinis laudibus, cum alijs in Choro (etiamsi inseruiant) admittuntur, possint vacante Parochiali intra ciuitatem, eius curam habere, seruata in reliquis forma Concilij, vid. si digni, & idonei in examine per concursum reperiantur: Congregatio censuit posse; expectandum tamen, donec vacet parochialis aliqua huiusmodi, tuncque Episcopum debere S. D. N. consulere, & veros redditus Dignitatis & Parochialis exprimere.

Scribantur literae Archiepiscopo Valentiniensi, vt Hierony. Bodio obtinenti parochialem in ciuitate, & Canonicatum in Cathedrali si possit vtrique commodè inseruire) desinat molestiam exhibere.

Hoc incompatibilitatis Decretum procedit etiam in illis, qui post Concil. Tridentin. recipiunt duos Canonicatus, & retinent sine dispensatione Sedis Apostol. secus si ante Concilium, etiamsi ab Ordinario collatio facta sit.

Capellania & Monasterium quorum fructus tenues sunt, sunt incompatibilia beneficia, nec possunt retineri sub eodem tecto sine dispensatione Apostolica. *Supra hoc c. §. Incompatibilia.*

Capellania, quae habet onus celebrandi certas missas, & coadiuandi in cura animarum Ecclesie plebanatus, est beneficium incompatibile cum alio beneficio curato, vel alias personalem residentiam requirente, & licet eius Rector non subiciatur c. Licet Canon, *de Elect. in sexto.* tamen comprehenditur sub Decret. Concil. Trident. loquendo de beneficijs, non tamen curatorum, residentia.

Habenti Dignitatem tenuem in Ecclesia Cathedrali, quique distributionibus quotidianis non participet, Ecclesia parochialis inconsulto Romano Pontif. conferri non debet. *super hoc c. §.* An qui obtinent

4 *Suo per viam vnionis.*] Decretum hoc obseruandum est in ijs tantum Dignitatibus & Canonicatibus quibus a principio condicta

fuit cura animarum, non autem si ab initio illis cura annexa non esset, sed postea, ut aiunt, ex post facto.

An hoc decretum habeat locum in duabus parochiis quarum altera unita est beneficio simplici, vel dignitati? Congregatio censuit non habere locum, si parochialis unita est perpetuo & accessorie; vnde hoc decreto non obstante dicendum est quod vtraque parochialis talis poterit retineri, si modò vtramque legitime ante obtinuerat.

Dignitates plures quibus à principio fuit coniuncta cura animarum, sunt incompatibiles: si verò eis ex post facto coniuncta fuit, possunt cum legitima dispensatione ante Concilium Tridentinum obtentâ retineri.

REMISSIONES.

* Vide Nau. conf. 34. de præbend. P. Azori. inst. moral. p. 2. lib. 6. c. 13. cum sequentibus. Nicol. Garci. de benefic. p. 11. cap. 5. §. 2. num. 282. cum seqq. Flamin. de Resignationib. lib. 3. q. 1. num. 121. cum seqq. Prosper. de Augustino in addit. ad summam bullarum, verbo Beneficiorum resignatio, causa 9. Card. Thuse. lit. B. concl. 64. & 66. Achil. de Grassi decif. 1. & 2. de Elect. Aloyf. Ricci. in collect. decif. p. 3. collect. 474.

β. *Plura curata, aut aliâs incompatibilia beneficia Ecclesiastica.*] Decisum fuisse procedere in requirentibus residentiam, ut sunt duo Canonici cum parochiali, testantur Gonzal. ad reg. 8. Cancel. Gloss. 15. num. 16. Nicol. Garci. de Benefic. p. 11. cap. 5. num. 79. cum multis seqq.

γ. *Sive per viam unionis.*] Vide Quintanad. lib. 1. Ecclesiast. c. 4. nu. 12. & cap. 7. num. 6. & lib. 4. temp. 8. nu. 46. Flamin. de Resignationib. lib. 12. q. 3. num. 46. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. Gloss. 5. §. 7. nu. 146. Nicol. de Benefic. p. 11. c. 5. num. 219.

δ. *Seu commenda perpetua.*] Vide Hoied. de incompat. benefic. p. 1. ca. 14. à num. 16. Flamin. de Resignat. lib. 3. quæst. 1. num. 110. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. Gloss. 5. §. 8. à princip. & num. 20. Prosper. de Augustino in addit. ad Quarant. in summa bullarum, verbo Beneficiorum resignationes, vers. 9. Causa ibi, secundò limita; P. Azori. instir. moral. p. 2. lib. 6. cap. 10. quæst. 11. vers. Verum dubiæ, ubi resoluit nec duo beneficia commendata in perpetuum, nec vnum iure tituli, alterum commendatum in perpetuum, posse simul haberi sine iuris relaxatione, quando aliquin sunt beneficia ipso iure incompatibilia, vide eund. Azori. d. lib. 6. cap. 13. quæst. 3. Sayr. decif. 31. de præbend. quæm refert Aloyf. Ricci. in collect. decif. p. 3. collect. 474. in medio.

^a Quocumq; nomine.] Vide Nau. de Oratione c. 22. num. 75.
^z Iuxta ipsius constitutionis dispositionem.] Vide Nicol. Garci. de Benefic. p. II. cap. 5. à num. 91.
⁷ Ipso iure etiam præsentis canonis vigore priuatus existat.] Quatuor tempora ante Conc. Trid. distinguunt Gonzal. ad reg. 8. Cæcel. Gloss. 15. à num. 9. cum seqq. Hoied. de incompatib. benefic. p. I. cap. 7. num. 7. P. Azori. inst. Moral. p. 2. lib. 6. cap. 13. q. 1. Nicol. Garci. p. II. cap. 5. à num. 1.

CAPVT V.

Qui plura beneficia obtinent exhibeant suas dispensationes:
 Per competentes Vicarios rectè cura animarum agatur: Beneficia suis obsequiis minimè fraudentur.

Ordinarij locorum quoscumq; plura curata, aut aliàs incompatibilia beneficia Ecclesiastica obtinentes, dispensationes suas exhibere districtè compellant; & aliàs procedant iuxta constitutionem Gregorij X. in generali Lugdunensi Concilio editam, quæ incipit, *Ordinarij*; quam eadem sancta Synodus innouandam censer, & innouat; addens insuper, quòd ipsi Ordinarij etiam per idoneorum Vicariorum deputationem, & congruæ portionis fructuum assignationem omnino provideant, ut animarum cura nullatenus negligatur, & beneficia ipsa debitis obsequiis minimè defraudentur: appellationibus, priuilegijs, exemptionibus quibuscumque, etiam cum iudicij specialium deputatione, * & illorum inhibitionibus in præmissis nemini suffragantibus.

alib. 6. decret.
 de off. Ord.
 inarii. c. 3.
 inf. c. 17. &
 supra Sess. 6.
 de reform.
 cap. 2. in fin.

* Vide post
 finem hu-
 ius libri.

DECLARATIONES.

1. *Idoneorum Vicariorum deputationem.*] Deputatio Vicariorum habet locum in omnibus beneficijs incompatilibus, nõ autem in curatis casu quo ea obtinentes, eis non inferre tenentur.
 2. *Beneficia ipsa debitis obsequiis minimè defraudentur.*] In hoc Decreto & præcedenti, Capellæ & Canonicatus & alia beneficia non curata, requirunt residentiam, (si tamen alias sint incompatibilia) comprehenduntur.

Per hoc decretum non permittitur Ordinarijs visitare Ecclesias Regularium. Nec temporis longitudo obstat huic decreto, quia ab Episcopo compelli possunt, ad dispensationes exhibendas, & illorum titulos ostendendos.

Sub-

Subcollectores, & alij officiales Sedis Apostolicæ minime comprehenduntur, neque quoad ostensionem titularum, sub hoc Decreto, nisi beneficia ad Episcopi Jurisdictionem spectarent, veluti si essent membra S. Antonij Viennensis, vel aliorum. Sic è contrario illi qui obtinent duo vel plura beneficia cum dispensatione legitima, ante Concil. Tridentinum obtenta, requirentia personale residentiam, tenentur residere in illo in quo magis est necessarium; nec ideo possunt alterutro priuari: amittunt tamen distributiones quotidianas eius beneficij cuius ministerio non inserviunt.

Congregatio censuit nihil innouandum in beneficijs simplicibus, (quæ etiam Clericatus nuncupantur,) in Ecclesijs parochialibus vel alibi constitutis, quorum fructibus possessores gaudent, nullum seruitium, nec per seipos, nec per substitutos illis Ecclesijs præstando, quibus dicti clericatus subfunt, vt possint cogi vel per seipos vel per alios in habitu Clericali manu-tenerè, qui illis Ecclesijs inserviant. Et licet c. 3. sess. 21. præsupponat, quod omnia beneficia sint ad cultum diuinum atq; ad Ecclesiastica munera obeunda instituta; iuxta c. ult. de Rescrip. lib. 6. si tamen tanto tempore possessores talium beneficiorum non sunt coacti ad aliquid istorum, nec apparet quod & ad quid certum sint obligati, satisfacere videbuntur si dicunt horas Canonicas. Vnde si beneficia illa non requirunt residentiam, nõ debent cogi per substitutum deseruire: exemplo illius Canonici, qui causa studiorum non residet, nec enim tenetur ad substitutum. Abb. in c. Licet, de prob.

R E M I S S I O N E S.

* Vide Aloyc. Ricci. in collect. decif. p. 5. col. 607.

C A P V T VI.

Beneficiorum vniones valida censeantur, quæ debeant irrita declarari post examen factum ab Ordinario.

* Vniones perpetuæ, a 1 β à quadraginta annis citra factæ, & examinari ab Ordinarijs, tanquã à Sede Apostolica delegatis, possint: & quæ per subreptionem vel obreptionem obtentæ fuerint, 2 irrita declarentur. Illæ verò, quæ à dicto tempore citra concessæ nondum in toto vel in parte sortitæ sunt effectum, & quæ deinceps ad cuius-

a Vide Sess. 24. c. 1. de Refor. in p. Sess. 24. de Refor. c. 13. & Sess. 25. de 25. or. 2. y.

uis instantiam fient, nisi eas ex legitimis aut alijs rationabilibus causis, coram loci Ordinario *d. vocatis*, quorum *interest*, verificandis, factas fuisse constiterit, per subreptionem obtentæ præsumantur: ac propterea, nisi aliter à Sede Apostolica declaratum fuerit, viribus omnino careant.

D E C L A R A T I O N E S.

1 *A quadraginta annis citra facta.*] Non datur potestas per Concilium Tridentinum examinandi, & reuicendi vniones, quæ per 40. annos ante confirmationem decretorum eiusdem Concilij factæ fuerunt. Quæ vero post quadraginta annos factæ sunt. Episcopo reuicere volenti ostendi omnino debent.

Per hoc decretum non excluduntur Ordinarij, quo minus vniones reuicere possint in casibus, quibus licet de iure communi etiam ultra 40. annos.

2 *Irrite declarentur.*] Vniones perpetuæ à 40. annis, à publicatione Concil. Tridentini computandæ, debent ab Ordinarijs examinari, & irritæ declarari.

R E M I S S I O N E S.

Vide Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo vnio, verf. Ad sextum, & verbo visitatio, verf. Decimum dubium, Flores variar. qu. lib. 3. qu. 23. nu. 50.

3 *A quadraginta annis citra facta.*] Sacra Cardinalium congregatio ita censuit. Duæ Parochiæ, quæ per cõsuetudinem, quæ per quadraginta annos viguerit, tanquam vnitæ cum semper sine collatione collatæ fuerint, earum sic possessor non est molestandus, & tempus quadraginta annorum currit à publicatione Concilij, refert Zerol. d. verbo vnio, verf. Ad sextum.

7 *Examinari ab Ordinarijs, &c.*] Quomodo probetur vnio, & eam probandam quod tempus requiratur? Vide Rebuff. in sua praxi benefic. lib. 1. tit. de vnionib. benefic. à num. 34. Flores Vari. lib. 1. qu. 10. nu. 19. Mascard. de Probat. concl. 179. & concl. 586. & concl. 1413. Menoch. de præsump. li. 6. q. 80. latissimè Nicol. Garci. de benefic. p. 12. c. 2. nu. 225. cum seqq.

d. Vocatis quorum interest.] Vide Matthæ. Soar. in pract. & ordin. visitandi c. 6. nu. 5.

CAPVT VII.

Beneficia ecclesiastica vnita visitentur: Per Vicarios etiam perpetuos cura exerceatur: deputatio ipsorum Vicariorum fiat cum portione assignanda etiam super recerta, non obstantibus, &c.

Beneficia ecclesiastica curata, a quæ Cathedralibus, ^{a Infr. sess. 14 de ref. c. 9.} Collegiatis, ^{3 seu aliis ecclesiis, 4 y vel monasteriis,} beneficijs, seu collegijs, aut pijs locis quibuscumque perpetuo vnita & annexa reperiuntur, ab Ordinarijs locorum annis singulis visitentur, ^{b Vide sess. 25 c. 26. de ref.} qui sollicitè providere procurent, vt ^{5 de c. per idoneos vicarios, etiam perpetuos, 6 nisi ipsi} Ordinarijs pro bono ecclesiarum regimine aliter expedire videbitur, ab eis cum tertiæ partis fructuum aut maiori, vel minori, arbitrio ipsorum Ordinariorum, ^{7 portione, etiam super 8 certa re assignanda, ibidem deputandos, animarum} cura laudabiliter exerceatur: appellationibus, priuilegijs, exemptionibus, etiam cum iudicum deputatione, & illorum inhibitionibus quibuscumque in præmissis minimè suffragantibus.

DECLARATIONES.

¹ *Beneficia ecclesiastica curata.*] Congregatio Concilij censuit Episcopum posse visitare ecclesias parochiales vnitas monasterio Canonicorum Regularium, si Generalis in eo sedem ordinariam principalem non habeat: Et si Canonici regulares, qui præficiuntur de consensu & mandato suorum Superiorum, ecclesijs vnitis monasterijs suis, delictum commiserint non concernens animarum curam aut Sacramentorum administrationem, à suis tantum superioribus Regularibus punientur.

² *Collegiatis.*] Ordinarius tam ex auctoritate Concilij Tridentini, quam ex Bulla Pij Quinti, quæ incipit *Ad exequendum*, publicata Kal. Nouembr. 1567. de Vicarijs perpetuis, habet facultatem creandi
Vica-

Vicarios perpetuos in parochialibus Ecclesijs vnitis collegiatæ Ecclesijs: & Vicarij siue perpetui, siue temporanei sint, debent ab eodem ordinario examinari & approbari.

3 *Sen alijs Ecclesijs.*] Episcopus debet constituere Vicarium perpetuum, siue temporalem in Prioratu, cui cura animarum incumbit.

4 *Vel Monasterijs.*] In monasterijs ab ipsorum primæua fundatione curatis non possunt deputari Vicarij isti, sed seruandum est cap. 11. Sess. 25. de Regul. iuxta quod exercentes curam sint ab ipso Ordinario approbati: secus si parochiales essent Monasterijs vnitæ: eo enim casu possunt deputari tales vicarij.

Si Ecclesiæ sint curatæ & vnitæ Monasterijs, possunt Episcopi Ordinarij locorum visitare eas, & in eis Vicarios perpetuos siue temporaneos constituere, secundum dispositionem Concil. Tridentini hoc capite. Si autem Ecclesiæ huiusmodi sitæ sint in loco ipsorum Monasteriorum, eisque imminet cura animarum, posse Episcop. visitare personas exercentes in eis curam ipsarum animarum, iuxta tamen illam formam, quam præscripsit Concilium Tridentinum c. 11. Sess. 25. de Reg.

Ergo in parochialibus vnitis Monasterijs deputari possunt Vicarij perpetui, nisi essent in loco in quo ipsa monasteria, quo casu seruandum est præfatum Decretum cap. 11. sessionis vigesimæ quintæ, de Regularium reformatione.

Concessum tamen fuit aliquando ex gratia à Gregor. XIII. vt etiam in parochialibus Monasterio vnitis non deputaretur Vicarij, sed vt aliquis ex Regularibus (ab Episcopo tamen approbatus) curam animarum exercere posset, dummodo secum haberet focium ordinis eiusdem: imò Monachi non possunt prohiberi, quo minus curam exerceant animarum.

5 *Per Vicarios etiam perpetuos.*] Vicarij perpetui non possunt constitui absque erectione tituli Vicariæ: nõ obstante Bulla Pij V. & hoc Decreto. Non tamen prohibetur, quo minus cura animarum exerceri possit per Vicarium amouibilem, vt Sess. 21. c. 7. de Reform. dummodo sit certum, cui particulariter incumbat, vt dicitur c. 13. Sess. 24.

Cõgregatio censuit nominationem Vicariorum, ad beneficiatos pertinere, nec non ad eos, ad quos beneficia vnita spectant. sic etiam Pius V. dicta Bulla; addens tamen, Ordinarij, vel eius Vicarij præuio examine approbationem necessariam esse.

Ex dicta Bulla Pij V. Kalend. Nouembr. nominatio Vicariorum etiam perpetuorum spectat ad Ecclesias seu loca, quibus dictæ Parochiales sunt vnitæ.

Ad dictam nominationem faciendam poterit Episcopus præfigere terminum decem dierum.

Per dictam Bullam non inhibetur, quo minus Vicarij perpetui possint institui, ex declaratione Congregationis Concilij.

6 *Nisi ipsis Ordinarijs.*] Sicut potest dispensari cum senibus, infra

his, ac decrepitis, ita & eorum Ecclesijs (quæ personale residentiam requirunt) ab idoneis perpetuisq; Vicarijs inseruiatur. Item cum ijs, qui propter Monialium, vel hospitalium curam, in Ecclesijs, quas in mensibus obtinent, non facile possunt residere, seruandum est Decretum c. 1. de Reform. Sess. 23. quo Decreto non amplius id permittitur, quod in isto casu relictum erat sub Paulo III. arbitrio Ordinariorum, sed non imponitur necessitas residendi.

7 *Portione.* In constituenda mercede pro inferuentibus aliorum beneficijs curatis, obseruari debet Concil. Trid. Decreta. Quæ autem sic ista portio, declarat Bulla Pij V. licet ad terminos Concilij fuerit redacta, in reuocatione priuilegiorum Mendicantibus cõcellorum Bulla superius citata. Et si hæc Bulla Pij V. fuit reuocata, ex ea aliqua, vt supra notata.

Licet supra dicta Bulla fuerit reuocata per Bullam Gregor. XIII. Kalend. Martij, ann. 1. sub titulo, *Reductio literarum felicissimæ recordationis Pij Pap. V. pro mendicantibus*, postea tamen suo ore idem Gregor. illam Pij V. reualidauit.

Ex fructus Parochiæ vnitz Monasterio detrahenda est merces Vicarij, qui ei inseruit, & non ex fructibus monasterij. Et quidem si non apparent certi redditus harum Parochialium, censuit Concilij Congregatio, cogendos esse religiosos ad assignandum de suo scuto 30. dictis Vicarijs: nisi ipsi clarè & euidenter probent, dictas Parochiales nullos profus habuisse redditus, quando fuerunt Ecclesiæ suis locis prædictis vnitz.

8 *Super certa re assignanda.* Incerta, de quibus in Bulla, Ordinarij taxabunt.

In Ecclesijs curatis, vnitis monasterijs, possunt Episcopi Ordinarij locorum visitationem facere, & ponere in eis Vicarios perpetuos vel temporaneos, iuxta dispositionem huius Decreti, prout eis expedire videbitur. Si verò huiusmodi Ecclesiæ curatæ sunt positæ in loco ipsorum Monasteriorum, eiq; imminet cura animarum, possunt Episcopi visitare personas exercentes in eis curam animarum, iuxta tamen illam formam, quam præscripsit Concilium c. 11. Sess. 23. de Reg. Sup. §. 5. *Ecclesia.*

In Parochialibus autem militiæ S. Ioannis Hierosolymitani, seruandum est Breue sanctæ memoriæ Pij V. editum 12. Septembr. 1571. Pontificatus sui Anno 6.

Sanctissimus Dominus noster, Gregor. XIII. non habet pro reuocata Bullam Pij V. de Vicarijs perpetuis, cõ hac limitatione, *in fauorem Monasterij*, vt Episcopus ad nominationem Monachorum deputet vnum ex ipsis præuio examine approbatum, & ad nutum ipsorum amouibilem, & eum Vicario sic deputato debet habitare vnus duntaxat alius Monachus, ne plures extra claustrum maneant. Sed non ita censendum; si vellent deputate Capellanum secularem, ad nutum amouibilem: hoc enim pertinet ad Episcopum.

REMIS-

REMISSIONES.

Vide Stephan. Quarant. in summa bullarij, verbo, Vicarius perpetuus, Matthæ. Soares in practica, & ordine visitandi. c. 3. n. 1.
 § Ad declarationem portionum assignandarum vicarijs perpetuis parochialium pijs locis perpetuò vnitarum, emanauit constitutio fœlicis record. Pij V. Romæ publicata die 15. Nouemb. 1567. incip. Ad exequendum, quæ constitutio est hodie seruanda, pro vt testatur Gonzal. ad reg. 8. cancel. gl. 5. §. 3. nu. 79.

¶ *Vel monasterijs.* Si beneficium, aut parochia vniatur monasterio exempto, etiam alienæ diœcesis, an visitetur ab Episcopo loci? Affirmat P. Henric. in sum. p. 1. li. 7. c. 15. §. 4. lit. I.

¶ *Vt per idoneos Vicarios etiam perpetuos.* Quòd Vicarius perpetuus non potest cõstitui sine titulo vicariæ, resoluit Zerol. in praxi Episc. p. 2. verbo Vicarius, pag. 112.

¶ An Episcopo competat institutio Vicarij, & monasterio, cui est vnita parochialis præsentatio? Affirmant, attestantes sacram Cardinalium congregationem censuisse, Gonzal. ad reg. 8. cancel. gl. 5. §. 3. num. 50. & num. 60. Floref. Vari. lib. 1. q. 10. num. 26. vbi resoluit nominationem Vicariorum ad nuntum amouibilem pertinere ad Prælatum, siue Prælaturam monasterij, cui beneficium vnitum est, & Episcopus solû debet approbare, & admittere, & licentiam administrandi Sacramenta dare: quando beneficium curatum est vnitum monasterio Mendicantium, aut Monachorum Regularium, quòd Prælatus possit ei seruire per Monachum, aut Fratrem ad nuntum amouibilem, qui quidem debebit approbari, & examinari ab Episcopo, nisi Abbas, vel Abbatissa habeant iurisdictionem Episcopalem, respondisse sacram Card. Congregationem, asserit Floref. d. q. 10. num. 24. & 26. in fin.

¶ An Vicarius ad nuntum amouibilis possit amoueri ante finem annu seruitij? Negant Reb. in praxi benefic. lib. 2. tit. de dispens. de non resid. nu. 18. & tom. 3. ad leges Galliæ tit. de materijs possel. in benefic. art. 9. gl. vnic. in præfa. Floref. Vari. li. 1. q. 10. nu. 34. Gutier. de iuram. confirm. p. 1. c. 58. nu. 19. Steph. Grat. dilect. Forensium c. 167. nu. 22. cum seqq.

CAPVT VIII.

Ecclesia reparentur: cura animarum sollicitè habeatur, non obstantibus, &c.

Locorum Ordinarij ecclesias quascunque, a quomolibet exemptas, auctoritate Apostolica singulis an-

a Infr. Sess.
24. de ref. c. 9
& sess. 21. c. 2

no

his visitare teneantur, & opportunis iuris remedijs pro-
 videre, vt, quæ reparatione indigent, reparentur; & *2 cura* Concil. Arcl,
c. 17.
animarum, si qua illis immineat, alijsque debitis obsequijs
 minimè defraudentur: appellationibus, 3 *privilegijs*, *con-*
suetudinibus, etiam ab immemorabili tempore præscriptis,
 iudicum deputationibus, 3 *illorum inhibitionibus* peni-
 tus exclusis.

DECLARATIONES.

Quomodo libet exemptas.] Episcopus visitat Ecclesias exemptas,
 etiam inferioribus Prælatibus subiectas.

Episcopum visitare Ecclesias, quas Abbas S. Benedicti in eius Dio-
 cesi sitas habet, Congregatio censuit posse ex hoc Decreto, si modò
 in eis cura animarum exerceatur per sacerdotes seculares.

Episcopus visitare potest Ecclesias Diocesis, Castri, vbi Moniales
 prætendunt habere Iurisdictionem spiritualem à tempore imme-
 morabili visitandi per deputatos, etiam eligendo Episcopum extra-
 neum, Confirmationem & Ordines conferendi gratia, ac alia Pontifi-
 cialia exercendi etiam inuito Episcopo loci: Congregatio enim ita
 iudicauit, & censuit Episcopum posse visitare eas ecclesias, ex facul-
 tate sibi attributa à Concil. hoc capite.

Episcopus potest visitare omnes parochiales suæ diocesis, in qui-
 bus sunt Sacerdotes seculares, licet Ecclesie sint Regularibus subie-
 ctæ. Etiam si Monasteria Religionum prætenderent habere Iurisdic-
 tionem spiritualem immutabilem, in locis, vbi dictæ Ecclesie sunt
 unitæ.

Episcopus non habet ius visitandi sacellum, vel altare, quod cura
 caret animarum, & membrum sit Religionis S. Antonij Viennensis.
 Congregatio tamen censuit hoc non habere locum in Ecclesijs Re-
 gularium, vbi à Regularibus inseruitur, & in terminis ca. 11. sess. 25. de
 Regul. vbi excipiuntur Abbates generales, & Capita Ordinum. sed
 limita, nisi per Regulares inseruiant.

Episcopi tanquam Sedis Apostolicæ Delegati, habent potestatem
 visitandi omnes suæ Diocesis Ecclesias Collegiatis, eis tamen re-
 manente saluo iure in petitorio.

Cura animarum.] Etiam si Ecclesie sunt Regularium, tamen tunc
 ab Ordinarijs visitari debent, quando cura exerceatur per Sacerdotes
 seculares. Comprehenduntur enim Ecclesie seculares, tamen si ad
 Regulares illæ pertineant, & ab eis dependant, dummodo per secu-
 lares illis deseruiatur. Non autè comprehenduntur Monasteria &
 Ecclesie ipsorum Regularium. hæc procedunt, quando Ecclesie sunt
 in Diocesi. *Idem sup. §. Episcopus potest.*

3 Privilegijs & consuetudinibus.] Quod adderetur sententia, & privilegium, An illis videatur Concilium hic derogare? Congregatio censuit negatiue, quia cum hoc capite faciat diuersas derogationes, non videtur alijs ab eo expressis derogare, & ita Rota in vna Legionensis Iurisdictionis.

Archidiaconus Mercurij die 13. Nouemb. 1587. coram R. D. Blanchetto firmat dictam Decisionem, videlicet vt hic Concilium non comprehendat casus per sententias determinatos, idemq; confirmat Rota 2. Decembr. 1585. vt Concilium non tollat sententias & res iudicatas, vt infr. c. 20. vers. ad hoc sess. 4.

Vbi Equites Hierosolymitani habent Iurisdictionem spiritualement & temporalem, ibi Ordinarij se non interponant ad visitandum, vide Bullam Pij V. *Pastoralis officij*, die 22. Septembr. 1571. Item Equites Hierosolymitani, quatenus beneficia curata non obtinent, non possunt ab Ordinarijs visitari.

Lucensis Collegiata S. Michaelis Iuris patronatus, exempta à fundatione & dotatione, visitari potest ab Ordinario, sed tanquam Apostolicæ Sedis delegato.

Parochiales Ecclesię vniuersæ Monasterijs, etiam ijs quę sunt Capitulum, ab Ordinarijs visitari debent.

Regulares inseruientes de licentia suorum superiorum beneficijs simplicibus, quę sunt tamen membra Monasteriorum seu Religionis, non poterunt visitari ab Ordinarijs, nec comprehenduntur sub Decreto cap. 14. Sess. 7. de Reform. Idem infr. huius sess. c. 14. §. *Ad Regulares*

Qui pacificè per triennium beneficium aliquod possedit, non tenetur ostendere titulum, vel docere de titulo.

Episcopus visitare volens non potest vti suspectus recusari, nec vlla allegatione suspicionis impediri, quo minus potna extraordinaria, quę morum correctionem & emendationem respiciat, visitatos afficere possit.

REMISSIONES.

Vide Fr. Rmman. qu. Reg. tom. 1. qu. 36. art. 3. Zerol. in praxi Episcopali. verbo Visitatio, p. 341. p. 1. & verbo Exemptus, p. 2. P. A. 20. instit. moral. p. 2. li. 3. c. 40. col. 356.

§ *Et illorum inhibitionibus penitus exclusis*] Sacra Cardinalium congregatio censuit non posse Episcopum in visitatione recusari tanquam suspectum, dum tamen in ea processum non compilet, & infra visitationis terminos contineat referunt Thom. Val. tom. 1. allegat. anris alleg. 70. num. 7. Cür. Philip. p. 1. §. 7. numer. 10.

CAPVT IX.

Breue est, non summatur.

AD maiores Ecclesias promoti a minus consecra-
tionis infra tempus a iure statutum suscipiant: &
protogationes vltra sex menses concessæ nulli suffragen-
tur.

a Sess. 13. c. 4.
c. quoniam
quidam
dist. 100.

REMISSIONES.

Vide Syluest. verbo Consecrat. Prælatorum, Zerol. in prax. Epi-
scop. part. 1. verbo Consecrat. Prælatorum, pag. 89.

CAPVT X.

Sede vacante Capitula nulli dent reuerendas nisi arctato occasione
obtinendi aut obtenti beneficij ecclesiastici: pena varia
contra varios contraueniētes.

1. Non liceat Capitulis ecclesiarum, a 2. Sede vacante, in-
fra annum a die vacationis, 3. ordinandi licentiam,
aut litteras dimissorias, seu reuerendas, vt aliqui vocant,
tam ex iuris communis dispositione, quàm etiam cuius-
uis priuilegij, aut consuetudinis vigore, alicui, qui bene-
ficij ecclesiastici recepti, siue recipiendi occasione β γ δ
arctatus non fuerit, concedere: si secus fiat, b Capitulum
contraueniens ecclesiastico subiaceat interdicto: e & sic
ordinati, si in minoribus 4. ζ ordinibus constituti fuerint,
nullo η priuilegio clericali, præsertim in criminalibus, θ gau-
deant: in maioribus verò, ab executione Ordinum,
ad beneplacitum futuri Prælati, sint
ipso iure suspensi.

a Sess. 23. c. 10
cum nullus,
de temp. ord.
in 8.
b infr. sess. 13.
de reforma

DECLA-

DECLARATIONES.

1. *Non liceat Capitulis.*] Capitulo Canonico non licet concedere dimissorias ex Decreto Concil. Trident. Sess. 23. cap. 10. etiam si territorium habeat distinctum & exemptum ob immemorabilem possessionem, & sint Iudices Ordinarij. Ita responsum fuit Episcopo Salmonensi die 7. Jul. 1575.

Præposito Ecclesiæ vel loci multò minus licet concedere literas dimissorias. Ita à Cardinalibus Congregationis decisum fuit contra Cardinalem Medices, Præpositum terræ Prati.

Congregatio Concilij censuit anno 1586. die Mart. Concil. Provinciale statuere non posse, ut Capitula non dimittant ordinandos ad alios, quam ad comprouinciales Episcopos, nisi id fiat ex rationabili causa, pro correctione videlicet provinciarum.

Infra annum, Sedis vacantis Capitulum literas dimissorias, & facultatem ordinandi in Ecclesia vacante concedere non potest. Sic ipsius Concilium Tridentinum.

Fuit dubitatum, An Concilium provinciale possit restringere potestatem Capitulis hic tributam, ita scilicet, ut non concedant post annum literas dimissorias ordinandis ad titulum patrimonij vel pensionem? Responsum fuit in hoc re seruandum esse c. 2. Sess. 21. de Reform. quod docet, obtinentes patrimonium, vel pensionem, non esse promovendos, nisi Episcopus pro necessitate, vel commoditate suorum Ecclesiarum iudicauerit eos assumendos esse.

2. *Sede vacante.*] Capitulum Sede vacante potest concedere licentiam extero Episcopo exercendi Pontificalia in eorum Ecclesia, & ordines conferendi, tam Clericis illius Diocesis, quam exteris habitantibus dimissorias suorum Episcoporum, iuxta tamen formatum huius Decreti.

3. *Ordinandi licentiam.*] Congregatio censuit textum hunc non comprehendere primam tonsuram.

4. *In minoribus ordinibus constituti, &c.*] non tamen suspenduntur. *Supr. ad Sess. 6. c. 5. Capitulum.*

Dubitatum fuit; An Episcopo existente heretico, facultas concedendi dimissorias iuxta hoc cap. pertineat ad Capitulum Cathedralis Ecclesiæ? Secundò. An eo casu, quo Capitulum concedere potest dimissorias, si Canonici propter hæreses dispersi sunt, & nequeant convenire sine difficultate, sufficiat habere literas dimissorias, ab aliquo ex Canonice Cathedralis Ecclesiæ? Tertiò. An omnino sufficiat, sine dimissorijs adire, pro suscipiendis ordinibus, vicinior Episcopum seu Metropolitanum? Ad primum Congregatio censuit, & anno 1588. respondit, ad Capitulum pertinere, si Episcopus sit notorie hereticus. Ad secundum, sufficere habere dimissorias a residen-

ibus Capitularibus, etiamsi vnus dūtaxat resideret. Ad tertium, non ad eundem, neq; viciniorem, neq; Metropolitanum, sed ad eundem Sedem Apostolicam.

REMISSIONES.

Vide Zerol. in praxi Epif. p. i. verbo Capitulum, in princ. p. 83. P. Henric. in sum. p. 2. li. 10. c. 22. §. 3. Sayr. decif. 63. de temporib. ord. Petr. Ledesm. in sum. p. 1. tract. de Sacram. Ord. cap. 8. concl. 3. Quarant. in summa bullarj, verbo Capitulum Sede vacante, vers. Decimo quarto, vbi ampliat dispositionem huius text. etiam si Capitulum haberet territorium distinctum & exemptum ob immemorabilem possessionem, & sint iudices Ordinarij: ampliat etiam procedere in literis dimissorijs ad primam tonsuram, de quo etiam vide Rebuff. in praxi benef. tit. de deuolut. n. 67. Ioan. Aloyf. Ricci. in decif. Curie Archiepif. Neapol. 23.

β *Arctatus non fuerit.* Ad arctatus beneficijs tam habitjs, quam habendis, possit Capitulum Sede vacante per Vicarium ab eo electum, intra annum literas dimissorias concedere? Affirmant Zerol. in praxi Epif. p. i. verbo Capitulum, in princ. vers. Secundum, Quarant. d. vers. Decimo quarto, in fin. Ioan. Aloyf. d. dec. 30.

γ An literæ dimissoriæ ad ordines concessæ à Capitulo expirent per ingressum moderni Epif. Negant Gonzal. ad reg. 8. cancel. gl. 12. in princ. nu. 37. Petr. Ledes. d. tract. de Sacram. Ord. c. 8. concl. 4. Quarant. d. verb. Capitulum Sede vacante, vers. Secundo dubitatur, Guetier. Can. lib. 2. c. 17. nu. 12. vbi consultit ordinarijs, vti si tempore præsentationis dictarum literarum coram eis sciuerint nouum Prælatum atq; successorem possessionem eiusdem Episcopatus cepisse, vel in Episcopatu adesse, illas non admittant, nisi revalidata, vel nouiter à successore concessæ productæ fuerint, vel ab eius Officiali ad id speciale mandatum habente.

δ An dimissoriæ expirent morte Episcopi concedentis? Negant Nau. in c. placuit, n. 163. de pœn. dist. 6. & conf. 49. de temp. ord. in antiq. P. Henric. in sum. lib. 10. de Sacram. Ord. c. 22. in fi. Quarant. & Gonzal. vbi proxime, Sayr. decif. 52. de temporibus ordinat.

ε *Et sic ordinati, &c.* Vide P. Henric. in sum. p. 2. li. 13. c. 38. §. 2. lit. C. Quarant. in summa Bullarj, verbo Ordo, vers. Secundo limita, pag. 377. Thom. Valasc. tom. 1. allegat. iuris allegat. 45. nu. 19. & 20.

ζ *Si in minoribus ordinibus constituti fuerint, &c.* Quod hic sit suspensus quoad se, & per consequens ei non possit conferri beneficium, resoluunt Nauarr. lit. consil. tit. de temporib. ord. in pñori edit. conf. 19. in posteriori tamen conf. 28. Flamin. de Resign. l. 4. q. 2. n. 58.

η *Clericali privilegio.* Præsertim in criminalibus intelligit Cardin. Tolet. in sum. de Sacerdot. l. 1. c. 49. vers. Secunda, Thom. Valasc. d. alleg. 45. n. 20.

o *Gaudemus.*] Hoc verbum esse futuri temporis, & per illud non infligi ipso iure poenam, resoluit nostrum tex. allegans Nau. d. cons. 19. quem refert P. Sanc. de Matrim. lib. 7. disp. 46. nu. 18. Sayr. decif. 21. de temp. ordinat.

* *Ad beneplacitum futuri Pralati.*] Impedimentum hoc perpetuum non esse, sed temporale, donec scilicet aliud placeat futuro successor, tenet Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 26. verbo sine licentia vers. Has autem dimissorias. P. Soar. tom. 5. de censur. disp. 31. sect. 1. num. 20. Petr. de Ledesm. tract. de Sacram. Ordin. cap. 8. concl. 3. Et quod potest Episcopus ratificare ordines, quos accepit eius subditus; absque suis literis dimissorijs, contra Rebuff. in praxi Benefic. tit. de formul. lit. dimissor. nu. 9. resoluit Fr. Emman. in sum. p. 2. c. 14. quim. 13.

CAPVT XI.

Aliquorum facultates de promouendo continere debent expressam causam ob quam alienum accedere debeant Episcopum.

Facultates de promouendo à quocumque, non suffragentur, nisi habentibus legitimam causam, ob quam à proprijs Episcopis ordinari non possint, in litteris exprimentam; & tunc non ordinantur, nisi ab Episcopo in sua diocesi residente, aut pro eo Pontificalia exercente, & diligenti prauo examine.

DECLARATIONES.

i *Facultates de promouendo à quocumque.*] An qui facultatem à Sede Apostolica obtinuit, ut possit ordinari ab alio, quam à suo Ordinario, debeat nihilominus probitatem suam & mores Ordinarij sui testimonio probare? Cōgregatio censuit debere: prout & signatoria gratiæ S. D. N. iam dudum solita est in huiusmodi facultatibus ponere clausulam illam, *(de licentia Ordinarij.)*

* *Et diligenti prauo examine.*] Episcopus qui à sua Diocesi abest, debet subditos suos non aliter quam probatos & examinatos ad alium Episcopum ordinandos dimittere: sicut & suas literas dimissorias dare & ordinandos subijcere suo examini, si ita sibi videbitur: & si absentes sint, ad se, ut ipsos examinet, & certare, si commo- dum erit alio.

alioquin eorum examen committere poterit Ordinario loci, in quo illi degunt.

REMISSIONES.

Et diligenti pratio examine.] Vide Guttier. Canon. lib. 1. cap. 26. sum. 24.

CAPVT XII.

Breue est, non summat ur.

Facultates de non promouenda, a praterquam in casibus a iure expressis, concessa, ad annum tantum suffragentur. a. licet ead. non. de. cons. ex eo, de elec. in 6.

DECLARATIONES.

Facultates de non promouendo.] Interim tamen, dum quis necdum est promotus, debet per Capellanum, missarum onera (ad qua tenentur) subire.

CAPVT XIII.

A quocunque presentati non instituantur nisi pratio examine Ordinarij & approbatione; exceptis certis.

Presentati, seu electi, vel nominati a quibusuis ecclesiasticis personis, etiam Sedis Apostolicæ Nuncijs, & ad quauis ecclesiastica beneficia non instituantur, nec confirmantur, neque admittantur, etiam prater cuiusuis priuilegij, seu consuetudinis, etiam ab immemorabili tempore præscriptæ, nisi fuerint prius a locorum Ordinarijs examinati, & idonei reperti. y d e Et nullus appellationis remedio se tueri possit, quo minus examen subire teneat.

teneatur. *a Presentatis* & tamen, electis, seu nominatis ab Universitatibus, seu Collegijs generalium Studiorum exceptis.

DECLARATIONES.

1 *Instituuntur nec confirmantur.*] Congregatio censuit hoc non procedere in Ecclesijs electiuis. Sed in beneficijs curatis, siue sine iuris patronatus, siue liberæ collationis, examen faciendum est ab Episcopo Ordinarijs, secundum dispositionem Concil. Trid. sess. 24. c. 18. & in quibusuis alijs beneficijs, ad quæ presentatio seu electio, vel ordinatio facienda sit à quibuscunq; alijs personis Ecclesiasticis, inferioribus Episcopo, prout statutum est à Concil. Trid. hic & sess. 2. cap. 9.

2 *A Locorum Ordinarijs examinati.*] Obtinentes beneficia curam ab inferioribus collatoribus, debent ab Ordinarijs examinari, secus in beneficijs simplicibus ad predictos collatores inferiores pertinentibus. Hoc etiam procedit in beneficijs, quæ sunt de iure patronatus & simplicibus.

In beneficijs simplicibus quorum collatio libera pertinet ad inferiorem, non requiritur ista approbatio, quæ est facienda ab Episcopo in his beneficijs quorum institutio pertinet ad inferiores, ex cap. sess. 25. & presenti Decreto, velut etiam in ijs, quorum institutio pertinet ad Monasterium.

Observandum est quod ex hoc decreto, & d. c. 9. sess. 25. de Reformatione Episcopus potest possessores beneficiorum curatorum, siue simplicium de iure patronatus, compellere ad ostendendas eorum Bullas si tamen beneficia post Concilium collata sunt, & declarare institutionem irritam & inanem esse, si ea absq; examine Episcopi facta sunt ac compellere ad fructuum perceptorum restitutionem, ultra restitutionem. Sed si isti vellent examini iterum se subijcere, deberet eos admittere, & eadem etiam beneficia ipsis concedere, quatenus repariantur idonei. Et si institutio pertinet ad inferiorem, ita ut non dependant ab aliquo iure patronatus, quod per Concilium sublatum est cap. 9. sess. 25. de Reformatione presentatio soli Episcopo facienda est ad effectum examinis duntaxat, non attempta etiam quacunque consuetudine immemorabili quæ in contrarium inualuisset, ut hic statutum est.

REMISSIONES.

A *D quantum Ecclesiastica beneficia.*] Quod in promissionibus faciendis de beneficijs ex causa permutationis non est necessarium novum examen, docet Flam. de Resign. l. 8. q. 9. n. 25.

3. Sacra

¶ Sacra Cardin. Congregatio in hunc modum censuit. Si permutatio parochialis cū beneficio simplici corā Ordinario iure fieri potest, requiritur nouum examen quoad parochialem, sed absque cōcursu, & iterum. In permutationibus, quæ fiūt de beneficio simplici, & curato, licet non sit necessarius concursus, examen tamen necessarium est. refert iisdem verbis Garci. de Benef. p. 9. c. 2. nū. 162, cum seqq.

γ *A locorum Ordinarijs examinati.*] Quod parochialis Ecclesia non possit conferri personæ notoriē doctæ, idoneæ, & bene meritæ abiq; examine, tenent Flamin. de Refign. li. 8. q. 9. num. 8. & 9. Zerol. in praxi Episc. p. 2. verbo Doctor. §. 1. Prosper de Augustino in addit. ad Quarant. in summa Bullarij verbo Parochialium beneficiorum collat. q. 1. Marc. Anton. Genyens. in prax. Archiepisc. Curie Neap. c. 65. nū. 1. ad finem, P. Lessi. de Iustit. lib. 1. c. 37. nū. 82. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gl. 4. à nū. 86.

δ Sacra Cardinalium Congregatio in hunc modum censuit. Doctor, siue Licentiat. in Theologia, siue in iure Canonico, etiā in publica Vniuersitate graduatus, non excusatur ab examine, quando petit sibi prouideri de aliqua Ecclesia parochiali. refert Nicol. Garci. d. p. 9. c. 2. nū. 103.

ε *Et nullus appellationis remedio se tueri possit.*] Vide Azcued. ad l. 1. nū. 4. tit. 19. li. 3. nouæ Recopil. Gonzal. ad reg. 8. cancel. gl. 9. §. 1. in annot. contra nullitates, nū. 184. vbi nū. 186. resoluit, quod a mala relatione, & grauiamine examinatorum non tollitur appellatio.

ζ *Presentatis tamen electis.*] Vide Cened. ad Decretum collect. 15. nū. 3. & 9.

CAPVT XIV.

Causa ciuiles exemptorum, clericorum secularium, & regularium degentium extra monasterium, videantur ab Episcopis vt deputatis à Sede Apostolica.

¶ **I**n exemptorum causis constitutio Innocentij IV. quæ incipit, *a Volentes*, in Generali Concilio Lugdunen- si edita, seruetur; quam eadem sacrosancta Synod. inno- uandam censuit, & innouat; addendo insuper, quod in ciuilibus causis mercedum, & miserabilium personarum Clerici sæculares, *i aut regulares*, extra monasterium de- gentes, quomodolibet exempti, etiam si certum iudi- cium, à Sede Apostolica deputatum, in partibus habeant; in alijs

a Lib. 6. de-
cret. de pri-
uileg. c. 1.
Vide post. lib.
huius libr.
infra. sess. 1. q.
de ref. c. 65.
in fin.

in alijs verò, si ipsum iudicem non habuerint, β coram locorum Ordinarijs, tamquam in hoc ab ipsa Sede delegatis, conueniri, & iure medio ad soluendum debitum cogi, & compelli possint: priuilegio, exemptionibus, Conseruatorum deputationibus, & eorum inhibitionibus aduersus præmissa nequaquam valituris.

DECLARATIONES.

γ *Aus Regulares extra monaster. degentes.*] Regulares inseruientes de licentia superiorum suorum beneficijs simplicibus, quæ sunt tamen membra Monasteriorum Religionis, non poterunt visitari ab Ordinarijs, nec comprehenduntur hoc Decreto. *Idem sup. sess. 7. c. 8. §. Regulares.*

REMISSIONES.

α **V**ide Guttier. pract. lib. 3. q. 10. num. 2. Fr. Emman. qu. regul. tom. 1. q. 65. art. 5. & tom. 2. q. 2. art. 8. Nauar. comment. 2. de Regularib. n. 73. Choppin. dec. 361. p. 2. Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 3. collect. 503. vers. Tertius.
 β *Coram locorum Ordinarijs.*] Vide Fr. Emman. d. tom. 2. quaest. 6. art. 6.

CAPVT XV.

Ordinarij curent, vt hospitalia quacunque etiam exempta a suis administratoribus fideliter gubernentur.

α *Sess. 5. c. 1. & §.* **C**urent Ordinarij, α vt hospitalia quæcumque à suis administratoribus, quocumque illi nomine censeantur, etiam quomodolibet exemptis, γ fideliter & diligenter gubernentur, constitutionis Concilij Viennensis, quæ incipit, β Quia contingit, forma seruata. quam quidem constitutionem eadem sancta Synodus innouandam duxit, & innouat, cum derogationibus in ea contentis.

β *Lib. 3. de Clem. de religioſis domib. c. 2. quia contingit. Crisost. ſeſſ. vlt. de ref. c. 2. Vide poſt finem huius libri.*

DECLA-

DECLARATIONES.

Fideliter & diligenter gubernentur.] Quoniam curare debent Episcopi, ut Hospitalia à suis administratoribus, quomodolibet exceptis diligenter ac fideliter gubernentur, dubium nõ est quin illorum visitationem instituere debeant, ut per illa cognoscere possint, quæ facere debeant administratores Hospitalium, & Confraternitatum quorumcumque.

REMISSIONES.

Vide Frat. Emman. quest. Regul. tom. 2. q. 63. art. 7. vers. Quinto, & q. 84. art. 2. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Hospitale. n. 2. pag. 173. P. Azori. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 40. quest. 10. vers. Et sessione.

β Quod testator non potest prohibere, ne Episcopus se intromittat circa implementũ, & executionem eorum, quæ ad pias causas relinquuntur, habetur in cap. Tua, de testam. & vide Zerol. ubi supra, Spin. in Speculo Testam. Gloss. 28. principali. nu. 20. Sarmi. lib. 1. Selectat. cap. 11. à num. 13. D. Marra de iurisdic. p. 4. casu 88. à num. 14. Soar. de Paz. in praxi, tom. 2. prælud. 2. num. 44. Bouadil. in sua Politica, lib. 2. cap. 17. num. 102. in fine, Valasc. conf. 105. num. 37.

Indictio futura Sessionis.

Item hæc sacrosancta Synodus statuit, & decrevit, proximam futuram Sessionem habendam, & celebrandam esse die Iouis, feria quinta post sequentem Dominicam in Albis, quæ erit vigesima prima mensis Aprilis, præsentis anni 1547.

BULLA FACULTATIS TRANSFERENDI CONCILII.

RAVLVS Episcopus, seruus seruorum Dei, venerabili fratri, Ioanni Mariæ, Episcopo Prænestino, & dilectis filiis, Marcello tit. S. Crucis in Hierusalem Presbytero, ac Reginaldo S. Mariæ in Cosmedin Diacono, Cardinalibus, nostris,

stris & Apostolicæ Sedis Legatis de latere, salutem & Apostolicam benedictionem.

Regimini vniuersalis Ecclesiæ, meritis licet imparibus, disponente Domino, prædentes, nostri officij partes esse putamus, vt, si quid grauius causa Reipublicæ Christianæ constituendum sit, id non modò tempore opportuno, verùm etiam loco commodo & idoneo perficiatur. Cùm itaque nos nuper, postquam suspensionem celebrationis sacri œcumenici & vniuersalis Concilij, aliàs per nos in ciuitate Tridentina, ex causis tunc expressis, de venerabilium fratrum nostrorum, S. R. E. Cardinalium consilio & assensu indicti, ex certis aliis etiam tunc expressis causis, vsque ad aliud opportunius & commodius tempus per nos declarandum, de simili consilio & assensu factam, audita pace inter carissimos in Christo filios nostros, Carolum Romanorum Imperatorem, semper Augustum, & Franciscum Francorum Regem Christianissimum, conciliata, pari consilio & assensu sustuleramus & amoueramus: neque vntes ipsi, tunc legitimè impediti, ad dictam ciuitatem personaliter accedere, & eidem Concilio interesse, vos nostros & Apostolicæ Sedis Legatos de latere, in eodem Concilio de simili consilio constituerimus & deputauerimus, vosque ad eandem ciuitatem, tamquam pacis Angelos, destinauerimus, prout in diuersis nostris desuper confectis litteris plenius continetur: Nos, ne tam sanctum celebrationis Concilij huiusmodi opus ex incommoditate loci, aut aliàs quouis modo impediatur, aut plus debito differatur, opportunè providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, pari que consilio & assensu, vobis in simul, aut duobus ex vobis, reliquo legitimo impedimento detento, seu inde fortè absente, quando eumque vobis videbitur, Concilium prædictum de eadem ciuitate Tridentina ad quamcumque aliam commodiorem & opportuniorem seu tutiorem ciuitatem, de qua vobis etiam videbitur, transferendi & mutandi, ac illud
in ipsa

in ipsa ciuitate Tridentina supprimendi & dissoluendi; necnon Prælati, & aliis personis Concilij huiusmodi, ne in eo ad vltiora in dicta ciuitate Tridentina procedant, etiam sub censuris & pœnis Ecclesiasticis inhibendi, ac idem Concilium in alia ciuitate huiusmodi, ad quam illud transferri & mutari contigerit, continuandi, tenendi & celebrandi, & ad illud Prælatos & alias personas Concilij Tridentini huiusmodi, etiam sub pœnijs & alijs in litteris indictionis Concilij huiusmodi, expressis pœnis, euocandi, eidemque sic translato & mutato Concilio, nomine & auctoritate prædictis præsidendi, ac in eo procedendi, cæteraque in præmissis, & circa ea necessaria & opportuna, alijs iuxta priorum vobis directarum litterarum continentiam & tenorem faciendi, statuendi, ordinandi & exequendi, plenam & liberam Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus potestatem & facultatem; ratum & gratum habituri, quidquid per vos in præmissis factum, statutum, ordinatum, executumve fuerit, idque facturi, auctore Domino, inuiolabiliter obseruari. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno incarnationis Dominicæ, M. D. XLIV. VIII. Kal. Mart. Pontificatus nostri anno XI.

Fab. Episcopus Spol.

B. Motta.

SES-